

ROS
Jaarverslag
2006

Inhoudsopgave

	<i>Pag.</i>
1. Probleemstelling	3
2. Werkwijze	4
3 Resultaten	8
3.1 Spreekuur	8
3.2 Taalschool	12
3.3 Rechthuis	12
3.4 Noodopvang PLEXAT	13
3.5 Belangenbehartiging en beleidsbeïnvloeding	17
4. Bestuur, medewerkers en vrijwilligers	23
5. Donateurs	24
Bijlage: Financieel jaarverslag	25
A Balans per 31-12-2006	26
B Exploitatierekening over 2006	27

1. Probleemstelling

Migratie is van alle tijden. Een internationale havenstad als Rotterdam heeft aantrekkingskracht op mensen van allerlei komaf en om allerlei redenen. Met de aanwezigheid van verschillende groepen vreemdelingen, asielzoekers/vluchtelingen, arbeidsmigranten, studenten, heeft de stad in ieder geval op het eerste gezicht het karakter van een smeltkroes gekregen waarin het ook voor vreemdelingen zonder rechtmatig verblijf aantrekkelijk lijkt om te overleven. Schattingen op basis van wetenschappelijk onderzoek van de Erasmus Universiteit spreken van zeker 20.000 vreemdelingen zonder verblijfsvergunning die in Rotterdam wonen. Met overheidsmaatregelen in het afgelopen decennium (de koppelingswet, de nieuwe vreemdelingenwet, etc) is ingezet op een ontmoedigingsbeleid om ongevraagde migratie tegen te gaan. Vreemdelingen zonder verblijfsrecht werden uitgesloten van arbeid en sociale voorzieningen, gezinsvorming en gezinshereniging door vreemdelingen werd bemoeilijkt door invoering van de inkomenseis en voor asielzoekers werd het verkrijgen van een vluchtelingenstatus aan steeds strengere eisen gebonden. Dat deze ontmoedigingsmaatregelen ook resulteerden in afnemende migratie kan niet gezegd worden; hooguit is het gevolg dat een toenemende groep vreemdelingen zónder verblijfsrecht in de stad probeert te overleven, met alle gevolgen van dien.

Sinds medio 2005 biedt het Rotterdams Ongedocumenteerden Steunpunt (ROS) ondersteuning aan vreemdelingen zonder verblijfsrecht. In verschillende vormen slaagt het ROS er in om contacten op te bouwen met vreemdelingen die uit de aard van hun illegaal verblijf relatief onzichtbaar en onvindbaar willen zijn. Uit hun hulpvragen blijkt behoefte aan een betrouwbaar steunpunt waar zij zelf, migranten zonder verblijfspapieren, of hun contactpersonen voor advies en ondersteuning terecht kunnen en durven.

2. Werkwijze van het ROS

De manier waarop het ROS opkomt voor de belangen van ongedocumenteerden en hun ondersteuning biedt kent drie niveaus die hieronder summier beschreven worden:

1^e lijnswerk

Bieden van hulpverlening aan migranten zonder verblijfspapieren, door middel van:

- acute noodopvang van de meest kwetsbaren en/of tijdelijke bijdragen geven om in de eerste levensbehoeften te voorzien;
- advies, ondersteuning en bemiddeling bij verblijfs-, arbeids-, onderwijs- en gezondheidskwesties;
- advies, ondersteuning en bemiddeling bij doormigratie of terugkeer naar het land van herkomst;
- aanbieden van taalcursussen;
- empowerment: vermeerdering van kennis van basisrechten en inzicht geven in eigen mogelijkheden.

Via 1^e lijnswerk, direct contact met groepen migranten en asielzoekers zonder verblijfsvergunning, krijgt het ROS een up-to-date beeld van de gevolgen van ontwikkelingen in het vreemdelingenbeleid. Deze informatie en ervaringen bepalen mede wat op andere niveaus zinvolle en wenselijke activiteiten van het ROS zijn.

2^e lijnswerk

Bevorderen dat groepen en organisaties, die met migranten zonder verblijfspapieren in aanraking komen, toegerust zijn om hen waar mogelijk rechtstreeks te ondersteunen door middel van informatiemateriaal en scholing.

3^e lijnswerk

Bevorderen dat de problematiek van migranten zonder verblijfspapieren bij de beleidsmakers van de stad zodanig onder de aandacht wordt gebracht dat het tot handelen leidt, door middel van: het organiseren van uitwisseling en samenwerking, verrichten van onderzoek, vergroten van het probleembewustzijn bij politieke en publieke instanties en

kerken door middel van het organiseren van werkbezoeken en symposia.

Belang van deze werkwijze

Deze werkwijze is veeleisend, temeer daar de problematiek van migranten zonder verblijfspapieren binnen de nationale en internationale maatschappelijke verhoudingen structureel onoplosbaar is. Voor het ROS spelen een aantal overwegingen om op deze wijze te werken.

Veranderingen in de doelgroep

Mede door de nieuwe vreemdelingenwet en de alsmaar restrictievere uitvoeringsmaatregelen van de overheid, is het onderscheid tussen ex-asielzoekers en andere migranten zonder verblijfspapieren nauwelijks nog relevant voor de problematiek waarin deze mensen verzeild kunnen raken. Immers, de wettelijke marges om alsnog met succes voor asielverlening of voor verblijf op humanitaire gronden te pleiten, zijn erg klein geworden. En in geval van schrijnendheid is de overheid ook niet bepaald ruimhartig gebleken. Bovendien is in de grote steden in toenemende mate sprake van nieuwe groepen migranten zonder verblijfspapieren, zoals slachtoffers van vrouwenhandel en slachtoffers van ronselpraktijken van louche werkgevers. Het ROS heeft daarom gekozen om de doelgroep te verruimen tot alle migranten zonder verblijfspapieren en van mens tot mens na te gaan wat de specifieke achtergronden en problemen zijn, om van daaruit te zoeken naar passende oplossingen.

Grenzen aan de hulpverlening

Door het restrictieve toelatingsbeleid valt er voor de meeste migranten zonder verblijfspapieren niet veel meer te doen dan het verzachten van acute noodsituaties (zoals geen geld voor eten, geen dak boven het hoofd of geen toegang tot gezondheidszorg, onderwijs en rechtsysteem). Een hulpverlening die vanwege beperkte personele inzet en financiën altijd begrensd zal zijn.

(Deel?)oplossing in de maak

Aan het eind van 2006 werd duidelijk dat de overheid voornemens is om voor een nader omschreven groep

asielzoekers die onder de zgn. oude vreemdelingenwet hun asielverzoek had ingediend (voor 1 april 2001) een pardon maatregel te nemen. Het ROS is toen begonnen met een registratie van al die asielzoekers die mogelijk voor deze pardonregeling in aanmerking komen. In de nabije toekomst zal het ROS i.s.m. anderen nadrukkelijker taken krijgen om de groep belanghebbenden te informeren en te ondersteunen om hun recht op pardon te verkrijgen. Toch zal deze pardonmaatregel slechts voor een klein deel van de ongedocumenteerden in Rotterdam een oplossing zijn. Naar schatting zullen zo'n 2000 mensen van de 20.000 die in Rotterdam overleven gebruik kunnen maken van deze pardonmaatregel. Voor de grote groep verandert er niets. Zij blijven aangewezen op eigen netwerken van familie en kennissen en zwart werk om te overleven.

(de grote Pardondemonstratie in Den Haag, 4 november 2006)

Advies en ondersteuning via bestaande organisaties

Gaat het om toegang tot de gezondheidszorg, onderwijs (binnen de leerplicht) en het rechtstelsysteem, dan vallen de

grenzen aan de hulpverlening in feite weg. Dit zijn immers zaken die behoren tot de basisrechten van ieder mens. Probleem hierbij is: hoe bereik je iedereen uit de doelgroep of hoe bereiken migranten zonder verblijfspapieren de hulpverlening ze nodig hebben? Het ROS wil voorkomen dat zij als afvoerputje wordt gebruikt door instellingen die geconfronteerd worden met vragen en problemen van mensen zonder papieren. In plaats van dat instellingen hun probleemgevallen kunnen 'afschuiven' geeft het ROS aan contactpersonen van instellingen waar ongedocumenteerden aankloppen advies en informatie.

Website

Sinds medio 2006 beschikt het ROS over eigen webpagina's op de website van het Netwerk Urban Mission in Nederland. Via deze website wordt ook informatie gegeven o.a. over de Pardon-regeling.

Het webadres is:

www.netwerkurbanmission.nl/index.php/rotterdam-rechthuis

Ethische Code

Werken met en voor ongedocumenteerden (illegalen) is in Nederland niet illegaal mits dit gebeurt uit humanitair oogpunt. Desalniettemin kunnen er situaties ontstaan die politiek, maatschappelijk én juridisch gevoelig liggen. Voor het ROS en haar medewerkers is de norm in doen en laten neergelegd in een alom geaccepteerde gedragscode uit 2002 zoals opgesteld is door de Europese koepelorganisatie PICUM. Deze gedragscode (Ethical Guidelines) is te lezen op de website van PICUM, www.picum.org.

3. Resultaten

(het Rechthuis, Rechthuislaan 52)

3.1 Spreekuur

De 2 ROS-medewerkers houden twee keer per week een open spreekuur in het Rechthuis. Via strooifolders en stickers is bekendheid gegeven via allerlei kanalen aan dit spreekuur. Via mond-tot-mondreclame in kringen van asielzoekers en vreemdelingen is het ROS vooral bekend geraakt. Gemiddeld komen er zo'n 20-30 mensen (alleenstaanden maar ook hele gezinnen met kinderen) per week naar dit spreekuur met uiteenlopende vragen om hulp en advies. De achtergrond van de hulpvragers is ook divers. Het merendeel is uitgeprocedeerd asielzoeker zonder enige overheidsvoorziening, maar ook asielzoekers en vreemdelingen die nog in enige verblijfsprocedure zitten en ook vreemdelingen met een tijdelijke of permanente verblijfsvergunning maken gebruik van het spreekuur. De aard van de hulpvraag en wat het ROS in elk individueel geval kan bieden loopt sterk uiteen. Een aantal categorieën is aan te geven.

- Vragen om financiële steun en noodopvang. Veelal zijn dit de schrijnendste gevallen. Onder hen zijn er die met hun bagage direct vanuit een asielzoekerscentrum waaruit ze verwijderd zijn langs komen in de hoop diezelfde nacht opvang te krijgen via het ROS. Meestal bieden we dit niet, of kunnen het niet bieden omdat de capaciteit van de noodopvang beperkt is.
- Vragen om bemiddeling bij gezondheidsklachten, toegang tot medische zorgverleners en rekeningen van medische kosten. Dankzij het koppelingsfonds kunnen we met relatief weinig middelen en inzet deze groep verder helpen.
- Vragen in verband met studie, toegang tot scholen en kosten van studie. Bij deze vragen kan het ROS vaak eenvoudig bemiddelen en met onderwijsinstellingen regelingen treffen t.b.v. betrokkenen. Ook wordt er voor allerlei onderwijskosten gebruik gemaakt van regelingen van stichting Leergeld.
- Vragen inzake verblijfsrechtelijke procedures, contacten met rechtshulpverleners, herhaalde asielaanvragen, legeskosten om reguliere verblijfsprocedures te kunnen starten. Bij deze vragen tracht het ROS ook aan betrokkenen een duidelijk beeld te geven over (geringe) kansen en (lange) proceduretijden, voorwaarden te verduidelijken en zo nodig contact te leggen met aanmeldcentra, vreemdelingendiensten, het COA, advocaten, etc. Bijdragen in (leges)kosten worden in uitzonderlijke gevallen (slechts wanneer er een duidelijk perspectief bestaat) gegeven. Veel gesprekken in dit kader zijn te benoemen als slecht-nieuws-gesprekken waarin cliënten duidelijk gemaakt wordt dat zij geen kans hebben op legaal verblijf en een pijnlijke keuze moeten maken tussen terugkeer naar land van herkomst of zonder enig recht op voorzieningen trachten zelfstandig te overleven in de illegaliteit.
- Vragen die betrekking hebben op leefgeldregelingen en of uitkeringen waarmee problemen ontstaan zijn. Omdat het ROS ook een uitgiftepunt is van voedselpakketten van de Voedselbank hebben we de mogelijkheid om voor sommige cliënten een wekelijks voedselpakket aan te vragen. Voor een aantal vreemdelingen met kinderen die

rechtmatig verblijven bestaat sinds het najaar van 2006 de mogelijkheid bijstand t.b.v. hun kinderen aan te vragen. Enkelingen hebben via het ROS een bijstandsuitkering gekregen.

- Vragen van particulieren die zelf noodopvang bieden aan illegale vreemdelingen en soms advies willen in procedure aangelegenheden.
- Een aantal mensen kwam op het spreekuur omdat familieleden of kennissen vanwege illegaal verblijf opgepakt waren en in vreemdelingenbewaring genomen. In deze gevallen geeft het ROS advies over juridische mogelijkheden en het ROS houdt enige registratie bij van de wijze waarop IND en Vreemdelingenpolitie handelt. Zo heeft het ROS meegewerkt aan een onderzoek naar de wijze waarop etnische Armenen uit Azerbeidjaan gepresenteerd worden voor ambassades in verband met het verkrijgen van zgn. laissez-passers voor 'vrijwillig' vertrek.

Enkele praktijkcasussen:

1) Toegang tot de zorg

Mw. S. uit Somalie, 19 jaar oud. Het betreft een hoogzwangere jonge vrouw. Het ROS krijgt telefonisch bericht dat ze op straat wordt aangetroffen. De melder zegt dat de vliezen gebroken zijn, maar dat mevrouw uit angst voor uitzetting naar Somalie niet naar een verloskundige durft. Het kost moeite haar over te halen naar ons spreekuur te komen. We treffen op ons spreekuur een angstige zwangere vrouw. We schatten in dat ze ruim 7 maanden in verwachting is. Ze heeft nog geen verloskundige controles gehad en is nog maar kort in Nederland en niet op de hoogte van asielprocedures.

We bellen naar een nabijgelegen ziekenhuis, waar ze in eerste instantie geweigerd wordt, omdat ze geen verzekering en verblijfsdocument heeft. Na aandringen en uitleg van de wet- en regelgeving kan ze daar toch terecht. We bezoeken haar in het ziekenhuis, waar ze vanaf binnenkomst erg goed behandeld wordt. Door bemiddeling kan deze vrouw vlak voor de bevalling opvang krijgen via het COA en ze kan zich melden in een asielprocedure. Inmiddels verblijft ze in een AZC. Ze komt in

aanmerking voor het categoriaal beschermingsbeleid betreffende Somalie.

2) Vraag om noodopvang

Vrouw uit Guinee, Afrika, met zoontje van 6 jaar oud. Komt als oud-wetter in aanmerking voor de pardonregeling van de nieuwe regering. Ze wordt aangemeld door de school van het kind. Hij geeft veel problemen op school, moeder heeft al 4 jaar geen voorzieningen en zwerft van het ene naar het andere adres, meestal bij landgenoten, en is nu weer dakloos en lichamelijk en psychisch uitgeput. Een acute crisissituatie. Onze eigen noodopvang zit helaas vol. Na bemiddeling bij de gemeente Rotterdam lukt het om haar in een asielvoorziening onder te brengen. Ze krijgt nu ondersteuning en leefgeld en ze wordt aangemeld voor de pardonregeling. De school kan gaan werken aan herstel van het afwijkende sociale gedrag van haar kind.

3) Kinderbijstand:

Chinees gezin, ex-witte illegaal. Vader, moeder, en twee zonen van 9 en 10 jaar oud. Vader van dit gezin is sinds 27 jaar(!) in Nederland. Heeft altijd gewerkt met een arbeidscontract en belasting betaald, maar geen verblijfsvergunning. Hij werd in juli 2006 opgepakt en voor bijna 4 maanden vastgezet op de detentieboot in de Merwehaven. Uitzetting bleef achterwege, China werkt niet mee. De man wordt vrijgelaten en keert terug naar zijn gezin, maar kan geen inkomsten meer genereren met als gevolg dreigende dakloosheid. Vrouw, evenals de kinderen ook zonder verblijfsvergunning, is ziek en kan geholpen worden naar een medisch specialist, waar ze nu onder behandeling is. Er wordt een bijstandsuitkering aangevraagd voor de kinderen op grond van een vorig jaar gewonnen rechtszaak m.b.t. de zorgplicht. Een advocaat werkt aan verdere procedures om de situatie voor dit gezin te verbeteren. Door ondersteuning lukt het de familie tot op heden om de kinderen naar school te sturen en niet dakloos te worden. De vraag is voor hoe lang? Er zijn al vele schulden opgebouwd.

Urenoverzicht 3.1 Spreekuur	Uren per week in 2006	Op jaarbasis
ROS-Medewerkers	12	600
Vrijwilligers/Stagiaires	4	160
Totaal	16	760

3.2 Taalschool

Voor veel vreemdelingen zonder verblijfsvergunning, al dan niet in een verblijfsrechtelijke procedure, is het leren van de Nederlandse taal een nuttige bezigheid. Het geeft hen enige dagvulling en velen blijven hoe dan ook in Nederland wonen. Via de taalschool in het Rechthuis kunnen ze 7 dagdelen per week op verschillende niveaus gratis taallessen krijgen. Drie vrijwilligers hebben in 2006 de taallessen verzorgd.

De bezetting van de taalschool is wisselend. Enkele tientallen deelnemers komen elke week, sommigen van hen zijn vaste klant, anderen komen periodes dat ze kunnen maar haken weer af als ze geen reisgeld hebben of (zwart) werk kunnen doen. Door de informele werkwijze en de laagdrempeligheid heeft de taalschool ook de functie van een ontmoetingsplaats.

Urenoverzicht 3.2 Taalschool	Uren per week in 2006	Op jaarbasis
ROS-medewerkers	2	100
Vrijwilligers	18	720
Totaal	20	820

3.3 Rechthuis

Het ROS gebruikt het Rechthuis, het vroegere katholieke kerkje van Katendrecht dat door de eigenaar, de priesters van het Heilig Hart, gratis beschikbaar gesteld is voor activiteiten ten behoeve van vreemdelingen. Het ROS exploiteert het Rechthuis ook voor anderen.

Een aantal andere groepen kunnen tegen geringe vergoeding aan het ROS gebruik maken van de ruimte voor activiteiten die qua doelstelling overeenkomen met de ROS doelen.

- Een Kongolese migrantengemeente gebruikt de ruimte op zondag voor liturgische vieringen.
- Een Ghanese migrantengemeente viert er en houdt er koorrepetities.
- De hervormde Maranatha gemeente gebruikt de kerkzaal ook voor diensten en voor activiteiten met jongeren op vrijdagavond.
- De basisgroep Oase gebruikt de ruimte voor de maandelijkse sabbatviering met maaltijd en bijbelvieringen.

Het Rechthuis is een van de vele kerkelijke uitgiftepunten voor de voedselbank. Een vrijwilliger van het ROS zorgt wekelijks voor de verdeling van een dertigtal voedselkratten onder vreemdelingen en wijkbewoners.

Urenoverzicht 3.3 Rechthuis	Uren per week in 2006	Op jaarbasis
ROS- medewerkers	1	50
Vrijwilligers	2	80
Totaal	3	130

3.4 Noodopvang PLEXAT

De noodopvang Plexat is begin 2006 het 5^e jaar van haar bestaan ingegaan. De achterliggende jaren heeft Plexat aan ruim 100 personen korte (enkele weken) of lange tijd (een jaar en meer) noodopvang geboden. Ook in 2006 woonden er gezinnen en alleenstaande vrouwen van verschillende afkomst en met uiteenlopend perspectief. We noemen ze enkel bij voornaam in onderstaand overzicht:

Kadije – Eritrea

Kadije is een 60-jarige vrouw. Haar 3 meerderjarige kinderen hebben een verblijfsvergunning in Nederland gekregen, zij niet. Ze heeft enkele maanden in vertrekcentrum Vlagtwedde

gezet en is niet verwijderd uit Nederland. Vanuit Vlagtwedde is ze op straat gezet. Kadije is een van de vele voorbeelden van het falende verwijderingsbeleid. In 2007 komt zij in aanmerking voor de pardonregeling.

Miriam – Benin

Miriam kreeg opvang in 2004 op verzoek van de HIV-hulpverlening in Rotterdam. Begin 2006 vertrekt ze naar Amsterdam waar een Afrikaanse vrouwenorganisatie haar verder ondersteunt. Haar HIV-positieve zoon zal naar alle waarschijnlijkheid een verblijfsvergunning voor medische behandeling krijgen.

In 2006 kon zij met haar zoon ondergebracht worden in een noodvoorziening van de HIV-hulpverlening die met gemeentelijke bijdrage opgezet is.

Salah – Syrië

Een syrisch-koerdisch gezin met 3 kinderen kreeg heel 2005 en 2006 opvang. Herhaald asielverzoeken werden afgewezen. De familie krijgt in 2007 een verblijfsvergunning in het kader van de pardonregeling.

Azim – Afghanistan

Deze familie met twee kinderen kreeg opvang nadat hun verblijf in een asielzoekerscentrum was beëindigd. De familie is bezig met doormigratie naar Canada waar een Afghaanse organisatie hen sponsort. Zij zijn in 2006 voor een gehoor uitgenodigd op de Canadese ambassade. Medio 2006 kreeg de familie een aanbod van een vluchtelingenorganisatie in Vlaardingen om een flatje van die organisatie te gaan bewonen.

Bella – Azerbeidjaan

Moeder en dochter hebben eind 2005 ondersteuning gekregen nadat ze 4 maanden in het vertrekcentrum Vlagtwedde hadden doorgebracht waar ze voor reisdocumenten gepresenteerd werden voor de Azerbeidjaanse en Armeense ambassade. Er werden geen reisdocumenten verstrekt. Na deze periode zijn ze op last van de IND op straat gezet. Een procedure “verblijf vanwege buiten-schuld” is gestart en moeder en dochter komen ook in aanmerking voor de pardonregeling.

Aram: Turkije.

Turks-Armeense vader, moeder en 2 kinderen kregen in 2006 opvang nadat duidelijk werd dat terugkeer naar Turkije ondanks vele pogingen niet mogelijk is omdat Turkije niet meewerkt aan hun documenten. Hebben bijna 6 maanden in het vertrekcentrum Vlagtwedde doorgebracht. Er loopt een buiten-schuldprocedure en ze komen in aanmerking voor de pardonregeling.

Nasir – Afghanistan

Nasir studeerde bedrijfskunde aan Erasmus University met een voorlopige verblijfsvergunning. Nasir’s verblijfsvergunning werd na 2 jaar ingetrokken. Daarmee verloor hij ook zijn inkomen (studiefinanciering), één jaar voordat hij kon afstuderen. Hij heeft ter overbrugging van dat jaar eind 2006 opvang gekregen in Plexat zodat hij zijn laatste studiejaar kan afronden.

Naima – Marokko

De opvang voor Naima en haar dochter werd beëindigd begin 2006 toen duidelijk werd dat zij geen verblijfsvergunning kreeg na haar scheiding. Wel heeft het ROS nog zelfstandige bijstand voor haar dochter met Nederlandse nationaliteit geregeld.

Amir en Mariam - Afghanistan

Mariam was zwanger toen ze vroeger om noodopvang nadat ze uit een AZC waren gezet. Ze verbleven enkele maanden in Plexat om te wachten op opvang door COA (vanaf 6 weken voor de bevalling). Ze verblijven inmiddels in AZC in het Noorden van het land. Mariam is bevallen van een gezonde zoon.

Urenoverzicht 3.4 Noodopvang	Uren per week in 2006	Op jaarbasis
ROS- medewerkers	3	150
Vrijwilligers	10	400
Totaal	13	550

3.5 Belangenbehartiging en Beleidsbeïnvloeding

Naast directe 1^e lijns hulpverlening aan vreemdelingen via spreekuren, noodopvang, taalschool, etc. stelt het ROS zich ook ten doel ten behoeve van ongedocumenteerden aan belangenbehartiging en beleidsbeïnvloeding te werken. In 2006 zijn in dit verband de volgende activiteiten ondernomen die een invulling willen zijn van hetgeen in paragraaf 3 beschreven is onder 2^e en 3^e lijns-werk.

- a. In samenwerking met andere instellingen heeft het ROS meegewerkt aan het opstellen van een verzoek aan de gemeente Rotterdam om financieel te participeren in een voorziening voor vreemdelingen met HIV en aids die geen recht op overheidsvoorzieningen hebben en voor hun medische behandeling bij het Erasmus Medisch Centrum terecht kunnen. In de noodopvang Plexat van het ROS werden enkele vreemdelingen met HIV/Aids opgevangen. In 2006 is deze noodopvang voor vreemdelingen met HIV geopend.
- b. Het ROS neemt deel aan het door de GGD geïnitieerde platform gezondheidszorg voor illegalen waarin problemen inzake de medische zorg aan onverzekerde vreemdelingen zonder verblijfsvergunning besproken worden. Het ROS is hierin de enige belangenbehartiger van deze groep temidden van de medische zorgaanbieders die hierin ook participeren vanwege de financiële consequenties van hun hulp aan onverzekerde illegalen.
- c. In een zelfde soort overleg van de afdeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid van de gemeente Rotterdam

participeert het ROS. In 2006 zijn hierin vooral de gevolgen van het ingezette verwijderingsbeleid ter tafel gekomen. Het ROS heeft in dit verband aan de gemeente duidelijk kunnen maken dat veel uitgeprocedeerde asielzoekers uit Rotterdamse COA voorzieningen opnieuw illegaal terugkeren naar de stad wanneer ze na een periode van enkele maanden in het vertrekcentrum Vlagtwedde niet verwijderd worden. In de noodopvang Plexat zijn enkele personen uit deze groep opgevangen. Ook wezen we de gemeente op de gevolgen van de aanwezigheid van detentiecentra voor vreemdelingenbewaring in Rotterdam. Het merendeel van de vreemdelingen in deze detentiecentra komt na maanden weer illegaal op straat te staan en blijft dan verder 'in de stad hangen'. Op de spreekuren van het ROS komen geregeld mensen die vanuit de detentieboten en het Uitzetcentrum in Rotterdam op straat belanden. Het systeem van vreemdelingenbewaring lijkt onbedoeld te leiden tot meer illegalen in de stad in plaats van minder.

- d. Diverse personen kwamen op werkbezoek:
- Studenten geneeskunde van Erasmus MC ivm de problematiek van vreemdelingen met HIV/Aids.
 - Wethouder Kriens, verantwoordelijk voor de maatschappelijke opvang. Haar werd een beschrijving overhandigd van een 40-tal casussen uit de spreekuren van het ROS, die tezamen een doorsnee vormden van de problematiek van de doelgroep.
 - Wethouder Kaya, verantwoordelijk voor het integratiebeleid.
 - Kerkelijke vrijwilligers van de Open Hof Kerk
 - Diakenen van het bisdom Köln
 - Docenten en studenten van de Fontys Pabo
 - Een groep kerkelijke werkers uit Indonesië in het kader van hun bezoeken aan Urban Mission in Nederland.
 - Een groep internationale studenten en docenten van International Social Studies uit Den Haag.

(studenten van Social Studies uit Den Haag)

- Wethouder Bolsius in verband met de onthulling van het kunstwerk van ViaKunst.
- Pastores van het Uitzetcentrum Zestienhoven en de bajesboten om informatie over niet-uitzetbare vreemdelingen.
- e. In maart 2006 werd een bijeenkomst gehouden over religieuze coping van vluchtelingen met medewerking van een antropologe die hierover "God zal voor mij zorgen" heeft gepubliceerd.
- f. In het najaar gaf Rian Ederveen van stichting LOS (Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt) aan 40 medewerkers van instellingen in Rotterdam voorlichting over basisrechten voor illegalen.
- g. Via Caritas kreeg het ROS in het voorjaar van 2006 een Tsjechische student(e) die enkele maanden stage liep om kennis te kunnen maken met het Nederlandse asiel- en vreemdelingenbeleid.

- h. In het kader van de gemeenteraadsverkiezingen heeft het ROS met enkele kerken het initiatief genomen tot de 'Nacht van de Vervanging' van 15-16 februari. Gemeenteraadsleden van diverse partijen gaven voor een avond en nacht uitgeprocedeerde asielzoekers uit de verschillende noodopvangen onderdak brachten aansluitend hun ervaringen en stellingname in het vreemdelingenbeleid naar buiten.

(Eten met raadsleden in de Nacht van de Vervanging)

- i. Het Ros neemt deel aan het landelijk platform PMZV en levert bijdragen aan studiedagen en klankbordgroep van het Landelijk Ongedocumenteerden Steunpunt (LOS) in Utrecht.
- j. Het ROS neemt deel aan het landelijk breed medisch overleg ter verbetering van de toegang tot de gezondheidszorg. In dit overleg zijn verschillende disciplines, vooral uit medische hoek, vertegenwoordigd. Het vormt een steeds sterkere lobby naar de landelijke politiek door contacten met kamerleden en door het grote netwerk dat betrokken is bij de problematiek van toegang tot de zorg voor de doelgroep van ongedocumenteerden. Gestreefd wordt naar een waarborgfonds voor 1^e en 2^e

lijnszorg ter vervanging van het huidige koppelingsfonds, dat alleen de 1^e lijns-zorg vergoedt. Gezamenlijk is ook een formulier opgesteld om incidenten in de toegang tot de zorg te melden. Dokters van de Wereld en Pharos/Lampion fungeren als meldpunt. Ook zijn er relaties vanuit het breed medisch overleg met de KNMG en de inspectie gezondheidszorg. Zo worden de in de wet vastgelegde basisrechten zoveel mogelijk gewaarborgd.

- k. In samenwerking met organisaties van maatschappelijke opvang in Rotterdam wordt gekeken naar de effecten van het onlangs gestarte centraal onthaal beleid van de gemeente Rotterdam (pasjessysteem) waardoor ongedocumenteerden geweigerd worden in alle gesubsidieerde voorzieningen voor dak- en thuislozen. Het ROS heeft in enkele gevallen van bijzondere schrijnendheid bezwaarprocedures aangespannen. Deze hebben geleid tot hoorzittingen. Een situatie leidde tot voortgaand recht op nachtopvang, een andere situatie is nog in onderzoek.

I. Symposium

(symposium in de Unie)

Eind november 2007 heeft stichting ROS een druk bezocht symposium georganiseerd, waarbij ruim 100 mensen uit alle sectoren van de Rotterdamse samenleving betrokken waren (o.a. GGZ,GGD, gemeentebestuur, lokale politici, sociale dienst, maatschappelijke opvang,migrantenorganisaties en kerken) Het thema **"wie vindt het zijn zorgplicht"** leidde tot pittige en erg betrokken discussies. De dilemma's van de problematiek van mensen zonder verblijfspapieren leven bij veel mensen. Het thema "zorgplicht" zal in 2007 verder uitgewerkt worden. N.a.v. dit symposium heeft het ROS contact met advocaat Fisher met wie samen opgetrokken wordt in pogingen om dit begrip 'zorgplicht' te concretiseren via gerechtelijke procedures die moeten leiden tot het lenigen van veelal zeer schrijnende materiele en psychosociale noden.

Urenoverzicht 3.5 Belangenbehartiging	Uren per week in 2006	Op jaarbasis
ROS-medewerkers	16	800
Vrijwilligers/Stagiaires	4	160
Totaal	16	960

(In deze tabel zijn tevens de uren opgenomen die besteed zijn aan fondswerving en financiële administraties.)

4. **Bestuur, medewerkers en vrijwilligers**

Medewerkers van het ROS:

Connie van den Broek

Theo Miltenburg

Vrijwilligers van Plexat:

Mirthe Boeren

Truida van Rij

Marianne Schouten

Ria van der Heijdt

Vrijwilligers van de Taalschool:

Jaco van Lith

Leo van Lanen sj

Hans Plompen

Bestuursleden van het ROS:

Hanny de Kruijf – voorzitter

Gerda Rodenburg, vanaf 1-5-2006

Edwin den Hartog - penningmeester

Bea Kruse - secretaris

Leo van Lanen sj

Erik Sterk

Bert Aquarius, tot 1-5-2006

5. Donateurs

Het ROS ontving in 2006 voor de exploitatie en voor diverse projecten (noodopvang, taalschool, rechthuis, informatiebijeenkomsten) gelden van de volgende fondsen en instellingen:

PIN
Skan
Cordaid
St.Laurensfonds
Haellafonds
Stichting Dialoog
Elise Mathildestichting
Paul Tensenstichting
Stichting Madurodam Steunfonds
Dekenaat Rijnmond
Stichting Wit-Gele kruis
Stichting AelwijnFlorisz
Fundatie SantheuvelSobbe
Stichting Bevordering Volkskracht
PCI-H.Drieëenheid

De stichting ROS is een onafhankelijke instelling die werkt zonder overheidssubsidie. Voor al haar werkzaamheden is het ROS afhankelijk van giften en donaties van fondsen, kerken en particulieren. U kunt het werk van het ROS steunen met uw gift op bankrekening 106567586.

Alvast onze dank daarvoor.

Bijlage

Financieel Jaarverslag 2006

Balans per 31-12-2006

	<u>31.12.2006</u>	<u>31.12.2005</u>
	€	€
Activa		
Overige vorderingen	8.631	820
Liquide middelen	<u>49.991</u>	<u>76.693</u>
	<u>58.622</u>	<u>77.513</u>
Passiva		
Kapitaal	4.576	5.998
Fondsen en voorzieningen	20.500	63.500
Overige schulden	<u>33.546</u>	<u>8.015</u>
	<u>58.622</u>	<u>77.513</u>

Exploitatierkening over 2006

	2006		2005	
	€	€	€	€
Baten				
Ontvangen donaties		94.381		79.730
Lasten				
Lonen en salarissen	8.160		5.872	
Huisvestingskosten	9.576		6.268	
Kantoorkosten	1.279		1.394	
Kosten opvang	28.608		28.401	
Kosten spreekuur	16.323		11.742	
Kosten taalschool	8.092		2.935	
Kosten Belangenbehartiging	21.764		15.656	
Kosten overige activiteiten	1.095		120	
Vrijwilligers	630		645	
Overige kosten	894		1.101	
		96.421		74.134
Financiële baten en lasten		618		402
Exploitatieresultaat		- 1.422		5.998

